

ÎNCHEIERE

16 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Băncii Comerciale pe Acțiuni „Bucuriabank”, Întreprinderea Individuală „Iulian Țurcan”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Băncii Comerciale pe Acțiuni „Bucuriabank”, Întreprinderea Individuală „Iulian Țurcan” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcției Generale Control Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcției Administrare Fiscală Buiucani al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 10 octombrie 2011, administratorul din oficiu a Băncii Comerciale pe Acțiuni „Bucuriabank”, Sergiu Berghie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcției Generale Control Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, prin ordonanța nr.178 din 02 iulie 1998, Banca Națională a Moldovei (în continuare - BNM) a retras de la Banca Comercială pe Acțiuni „Bucuriabank” (în continuare – BCA „Bucuriabank”) autorizația de efectuare a operațiunilor bancare, fiind numit administrator din oficiu și pornit procesul de lichidare a băncii, iar pe parcursul anilor 2010-2011 BCA „Bucuriabank” s-a aflat în procedura de radiere din Registrul de stat al întreprinderilor, care potrivit bilanțului de lichidare, nu dispunea de patrimoniu sau mijloace bănești, contul corespondent fiind închis de către BNM.

Invocă că, BCA „Bucuriabank” are datorii pe depozite ale persoanelor fizice în sumă de 38655 de lei, depozite ale persoanelor juridice în mărime de 25391 de lei și alte obligațiuni în sumă de 96921 de lei, iar contul corespondent nr. 35231798 a fost închis deja de BNM.

Menționează că, prin decizia Direcției Generale Control Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.1954/7 din 03 august 2011 s-a dispus calcularea impozitului pe venit din salariu în sumă de 172 de lei și aplicarea amenzii în mărime de 424 de lei, însă nu este de acord cu aceasta, deoarece impozitul pe venit a fost achitat la buget de persoana care

a primit salariul respectiv.

Susține că, decizia Direcției Generale Control Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.1954/7 din 03 august 2011 a fost transmisă administratorului în oficiu la BCA „Bucuriabank” la data de 04 august 2011, iar la 02 septembrie 2011 a depus contestație împotriva deciziei respective la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat (în continuare - IFPS), la care ultimul l-a informat că contestația dată urma să fie înaintată Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău (în continuare – IFS pe mun. Chișinău).

Invocă că, la data de 06 septembrie 2011, BCA „Bucuriabank” a depus contestație la IFS pe mun. Chișinău, însă prin scrisoarea nr.01-5/2-8-540-1837 din 22 septembrie 2011 a fost respinsă contestația din motivul că a fost omis termenul de depunere a contestației, necătfînd că în contestația sa banca a menționat că s-a adresat la IFPS în termen de 30 de zile.

Consideră că, IFS pe mun. Chișinău urma să restabilească termenul de prescripție, deoarece contestația a fost depusă la IFPS în termen de 30 de zile, iar art.268 alin.(1) din Codul fiscal prevede că organul fiscal poate restabili termenul de depunere a contestației, în cazul omiterii din motive întemeiate.

Solicită anularea deciziei Direcției Generale Control Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.1954/7 din 03 august 2011, obligarea IFS pe mun. Chișinău de a adopta în termen de 10 zile actul administrativ prin care să dea dispoziții obligatorii Oficiului Fiscal Buiucani al IFS pe mun. Chișinău prin care să elibereze administratorului din oficiu al BCA „Bucuriabank” toate actele necesare pentru ca Camera Înregistrării de Stat să radieze BCA „Bucuriabank” din Registrul de stat al întreprinderilor, repunerea în termen a contestației BCA „Bucuriabank” depusă la 06 iunie 2011 la IFS pe mun. Chișinău.

La data de 06 martie 2012, administratorul în oficiu a Băncii Comerciale pe Acțiuni „Bucuriabank”, Sergiu Berghie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Oficiului Buiucani al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la recunoașterea ca fiind stinse prin scădere toate obligațiunile fiscale ale BCA „Bucuriabank” față de bugetul de stat și obligarea pîrîților de a elibera actele necesare pentru radierea BCA „Bucuriabank” din Registrul de stat a întreprinderilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2012, s-a dispus conexarea într-un singur proces a pricinilor civile menționate supra.

Ulterior, la data de 19 septembrie 2013 și 03 martie 2014 lichidatorul BCA „Bucuriabank”, ÎI „Iulian Țurcan” a depus o cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcției Generale Control Fiscal al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcției Administrare Fiscală Buiucani al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău (succesorul Oficiului Buiucani al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău) cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea pîrîtului de a efectua anumite acte.

În motivarea cererii respective a invocat aceleași temeuri de fapt și de drept ca și în cererea din 10 octombrie 2011.

Solicită recunoașterea ca fiind stinse simplificat prin scădere obligațiunile fiscale ale BCA „Bucuriabank” față de bugetul de stat, care au fost calculate prin actul de control a IFS pe mun. Chișinău, Direcția Generală Control Fiscal al IFS pe mun. Chișinău nr. 1-529418 din 04 iulie 2011, actul de control a IFS pe mun. Chișinău,

Direcția Generală Control Fiscal al IFS pe mun. Chișinău nr. 3-495895 din 25 iulie 2011, contul personal generalizat al contribuabilului BCA „Bucuriabank” (pe toate impozitele și taxele) la situația din 31 decembrie 2013; obligarea IFPS, IFS pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Buiucani al IFS pe mun. Chișinău să adopte în decurs de 15 zile acte administrative prin care, să fie recunoscute ca fiind stinse simplificat prin scădere obligațiunile fiscale ale BCA „Bucuriabank” față de bugetul de stat, care au fost calculate prin actul de control a IFS pe mun. Chișinău, Direcția Generală Control Fiscal al IFS pe mun. Chișinău nr. 1-529418 din 04 iulie 2011, actul de control a IFS pe mun. Chișinău, Direcția Generală Control Fiscal al IFS pe mun. Chișinău nr. 3-495895 din 25 iulie 2011, contul personal generalizat al contribuabilului BCA „Bucuriabank” (pe toate impozitele și taxele) la situația din 31 decembrie 2013; obligarea IFPS să includă BCA „Bucuriabank” în proces de lichidare în lista contribuabililor ale căror obligații fiscale au fost stinse simplificat prin scădere; obligarea IFPS să prezinte în decurs de 5 zile la ÎS „Camera Înregistrării de Stat” lista contribuabililor, în care să fie inclusă BCA „Bucuriabank” pentru a o radia din Registrul de stat al persoanelor juridice; a anula decizia Direcției Generale Control Fiscal al IFS pe mun. Chișinău nr. 1954/7 din 03 august 2011 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către BCA „Bucuruabank”; a repune în termen contestația BCA „Bucuriabank” care a fost depusă la 06 septembrie 2011 la IFS pe mun. Chișinău; obligarea IFPS, IFS pe mun. Chișinău și Direcția Administrare Fiscală Buiucani al IFS pe mun. Chișinău de a elibera în decurs de 15 zile administratorului din oficiu al BCA „Bucuriabank” certificatele și toate actele necesare pentru ca ÎS „Camera Înregistrării de Stat” a o radia din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 s-a respins acțiunea, ca fiind depusă tardiv și neîntemeiat.

Prima instanță a reținut că, reclamantul nu a prezentat suficiente probe care să întrunească condițiile stingerii simplificate a obligației fiscale prin scădere, ceea ce nu permite aplicarea prevederilor art.174 și art.174¹ din Codul fiscal. La fel, prima instanță a conchis că, din conținutul contestației înaintate, reclamantul nu a solicitat organului ce urma să examineze contestația repunerea în termen potrivit legii, iar omiterea termenului de prescripție este nejustificat avînd în vedere că pct.IV din decizia nr.1954/7 din 03 august 2011, în mod expres prevede modalitatea de contestare și în termen de 30 zile de la data primirii la IFS pe mun. Chișinău a deciziei și numai în caz de refuz în satisfacerea cererii sau la expirarea termenului de examinare prevăzut de legislație, decizia poate fi contestată la IFPS sau în instanța de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de BCA „Bucuriabank”, în proces de lichidare și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2015.

La data de 07 aprilie 2016, lichidatorul BCA „Bucuriabank”, ÎI „Iulian Țurcan” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținînd că, instanțele inferioare au apreciat arbitrar probele, deoarece art.174¹ din Codul fiscal nu este aplicat situației respective și că instanțelor au fost prezentate probe suficiente.

Argumentează că, IFS pe mun. Chișinău nu avea dreptul să respingă contestația ca tardivă, deoarece art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie

2000 acordă posibilitatea înaintării contestației organului ierarhic superior, iar la 06 septembrie 2011, înaintînd contestația la IFS pe mun. Chișinău a remarcat că la 02 septembrie 2011 s-a adresat cu aceeași contestație la IFPS, fapt care determina IFS pe mun. Chișinău de a nu refuza repunerea în termen în baza art.268 alin. (1) din Codul fiscal.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 25 februarie 2016, iar cererea de recurs fiind depusă la data de 07 aprilie 2016, ceea ce determină că termenul de declarare a recursului a fost respectat.

Argumentele invocate în recurs precum că, art.174¹ din Codul fiscal nu-i aplicabil situației respective și că instanțelor au fost prezentate probe suficiente, nu pot fi reținute, deoarece art.174¹ alin. (3) din Codul fiscal stipulează că, lista contribuabililor ale căror obligații fiscale au fost stinse simplificat prin scădere se prezintă entităților abilitate cu dreptul de înregistrare de stat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat pentru a iniția din oficiu procedura de radiere din Registrul de stat, or obligațiile fiscale urmează a fi stinse anterior radierii contribuabilului din Registrul de stat. Mai mult, organele fiscale dețin competența exclusivă în exercitarea controlului asupra respectării legislației fiscale, asupra calculării corecte, vărsării depline și la timp la buget a sumelor obligațiilor fiscale.

Sușinerile recurentului precum că, IFS pe mun. Chișinău nu avea dreptul să respingă contestația ca tardivă, deoarece art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 acordă posibilitatea înaintării contestației organului ierarhic superior și că la 06 septembrie 2011 înaintînd contestația la IFS pe mun. Chișinău a remarcat că la 02 septembrie 2011 s-a adresat cu aceeași contestație la IFPS, fapt care determina IFS pe mun. Chișinău de a nu refuza repunerea în termen în baza art.268 alin. (1) din Codul fiscal, nu pot fi reținute, or decizia nr.1954/7 din 03 august 2011 prevede expres termenul și modul de atac și cărui organ urmează a fi înaintat. Mai mult, art.269 alin.(1) din Codul fiscal este o normă specială față de prevederile art.14 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ, deoarece ultima normă condiționează situația că dacă legislația nu prevede altfel. Respectiv, contestația înaintată urma să fie depusă, potrivit art.269 alin.(1) din Codul fiscal, la organul fiscal emitent, la caz IFS pe mun. Chișinău, iar repunerea în termen a contestației împotriva deciziei nr.1954/7 din 03 august 2011 ținea de competența emitentului, adică a IFS pe mun. Chișinău.

Astfel, Completul notează că, cererea de recurs nu conține niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, Completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii, totodată recurentul nu a invocat nici o normă de drept care în opinia sa, a fost încălcată de instanța de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de lichidatorul Băncii Comerciale pe Acțiuni

„Bucuriabank”, Întreprinderea Individuală „Julian Țurcan”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de lichidatorul Băncii Comerciale pe Acțiuni „Bucuriabank”, Întreprinderea Individuală „Julian Țurcan” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru